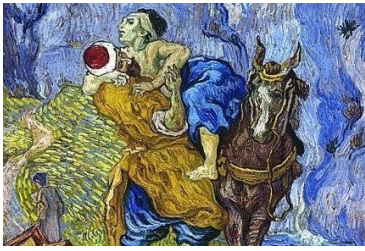

DE BARMHARTIGE SAMARITAAN

In dit weekeinde staat in de lezing verhaal over de barmhartige Samaritaan centraal. Het is een van de beroemdste verhalen uit de Bijbel. Het verhaal luidt aldus:

Er kwam een wetgeleerde die hem (= Jezus) op de proef wilde stellen. Hij vroeg: "Meester, wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven?" Jezus zei antwoordde: "Wat staat er in de Wet geschreven? Wat leest u daar?" De wetgever antwoordde: "Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw kracht en met heel uw verstand, en uw naaste als uzelf". "U hebt juist geantwoord", zei Jezus tegen hem, "Doe dat en u zult leven". Maar de wetgeleerde wilde zichzelf rechtvaardigen en vroeg aan Jezus: "Wie is mijn naaste?" Toen vertelde Jezus hem het volgende: "Er was eens iemand die van Jeruzalem naar Jericho reisde en onderweg werd overvallen door rovers, die hem zijn kleren uittrokken, hem mishandelden en hem daarna halfdood achterlieten. Toevallig kwam er een priester langs, maar toen hij het slachtoffer zag liggen, liep hij met een boog om hem heen. Er kwam ook een leviet langs, maar bij het zien van het slachtoffer liep ook hij met een boog om hem heen. Een Samaritaan echter, die op reis was, kreeg medelijden toen hij hem zag liggen. Hij ging naar de gewonde man toe, goot olie en wijn over zijn wonden en verbond ze. Hij zette hem op zijn eigen rijdier en bracht hem naar de herberg, waar hij voor hem zorgde. De volgende morgen gaf hij twee denarie aan de herbergier en zei: Zorg voor hem, en als u meer kosten moet maken, zal ik u die op mijn terugreis vergoeden." Wie van deze drie is volgens u de naaste geworden van het slachtoffer van de rovers". De wetgeleerde zei: "De man die medelijden met hem heeft getoond." Toen zei Jezus tegen hem: "Doet u dan voortaan net zo."

Twee, God toegewijde mannen komen voorbij; twee priesters verschillend in rang. Van hen zou je juist verwachten dat ze de gewonde man zouden helpen want zij houden de mensen steeds voor: "Heb uw naasten lief!" Zij kennen de wet, maar ze worden zo in beslag genomen door hun religieuze plichten dat ze de gewonde man niet willen zien, laat staan hem helpen. Zouden wij dat ook hebben gedaan? En dan komt er een Samaritaan langs, iemand die niets op had met het Joodse volk, een allochtoon. Als het slachtoffer bijna dood is en geen hulp meer verwacht, is hij het die hulp biedt. Hij verbindt de gewonde, verpleegt hem en betaalt alle kosten voor de verpleging. Dit verhaal roept de vraag op hoe het gesteld is met onze barmhartigheid. Ook om ons heen vallen mensen uit de boot die onze zorg behoeven. En zijn het alleen mensen die in nood zijn en onze zorg behoeven? Is dit verhaal misschien ook van toepassing op onze parochie? Durven we ons daarbij ook te gedragen als de barmhartige Samaritaan?

(Foto: Van Gogh: De barmhartige Samaritaan)

SV

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie nr. 24, 10 juli 2004